

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115010618
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8115010618.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.05.2021 v trestnej veci obžalovaného J. Y., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona a iné, o odvolaniach prokurátora a poškodeného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 29.09.2020, sp. zn. 33T/57/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie prokurátora **z a m i e t a**.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie poškodeného J. D. zastúpeného spln. pošk. E.. Z. L. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 29.09.2020, sp. zn. 33T/57/2015 súd podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodil obžalovaného J. Y. spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 13.06.2014 v nočnej dobe v čase okolo 01:20 hod. v R. na parkovisku pri OD Z. fyzicky napadol J. D. zo R., ktorý ho bezprostredne predtým slovné aj fyzicky atakoval a to tak, že vzápätí po týchto provokáciách tohto najmenej jedenkrát udrel päšťou do oblasti tváre, následkom čoho J. D. spadol na zem, kde ostal nehybne ležať, preto v ďalšom napádaní nepokračoval a z miesta činu odišiel, čím mu svojim konaním spôsobil zlomeninu pravej spánkovej kosti, pomliaždenie mozgu s krvácaním v ľavej spánkovej oblasti, krvácanie pod tvrdú plenu mozgovú a podpavučnicu v ľavej spánkovo - temenno - záhlavnej oblasti, pomliaždenie s odreninou pravej čelovej a lícnej oblasti, pomliaždenie s odreninou oboch lakťov, pomliaždenie s odreninou oboch kolien s dobou liečenia od 13.06.2014 do 14.10.2014, pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. zákona (správne malo byť uvedené Tr. poriadku) súd poškodených J. D. a Y., a.s. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podali odvolania prokurátor, ako aj poškodený prostredníctvom splnomocnenca, ktoré odôvodnili a to poškodený prostredníctvom splnomocnenca písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 29.12.2020 a prokurátor písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.03.2021.

Poškodený namietal, že v predmetnej veci súd prvého stupňa už raz rozhodol a uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku, avšak v dôsledku podaného odvolania zo strany obžalovaného odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Je síce pravdou, že odvolací

súd v zrušujúcom uznesení zo dňa 21.11.2017 naznačil, že je potrebné sa zaoberať aj otázkou prípadnej nutnej obrany zo strany obžalovaného, avšak v prvom rade bolo povinnosťou súdu po vrátení veci ustáliť priebeh skutkového deja a zdôvodniť z akých konkrétnych dôkazov pri vyhodnotení dôkaznej situácie vychádzal. Súd prvého stupňa doplnil dokazovanie výsluchom poškodeného, ktorý zotrval na svojich výpovediach, uviedol, že si presne nepamätá, a to v dôsledku vzniku úrazu, avšak pamätá si tlak na hlavu, ako aj to, že mu o skutku hovoril svedok V., že videl ako mu obžalovaný viackrát búchal hlavou o zem. Súd doplnil dokazovanie výsluchom svedka V., ktorý na pojednávaní dňa 29.09.2020 jednoznačne potvrdil, že videl ako poškodený bol na zemi a obžalovaný ho nadvihol, udrel o zem asi 2-krát, pričom bolo počuť tupý úder a o tejto skutočnosti už rovnako vypovedal na súde aj na predchádzajúcom pojednávaní. Z výpovede svedka V. jednoznačne vyplýva, že v štádiu útoku obžalovaného na poškodeného, ktorý v tom čase ležal na zemi, nemohlo dochádzať k útoku poškodeného, ktorý by mal obžalovaný odvracať. Je nepochybné, že iniciátorom útoku bol poškodený, čo vyplýva aj zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/33/2015, v ktorom bol poškodený uznaný za vinného z prečinu výtržníctva a ublíženia na zdraví a táto skutočnosť jednoznačne vyplýva z vykonaného dokazovania. Podľa názoru poškodeného však z dokazovania nepochybné vyplýva tiež, že obžalovaný Y. následne po odvrátení útoku pokračoval vo svojom konaní a prekročil rámec nutnej obrany. Obžalovaný sa síce bránil tým, že útok bezprostredne smerujúci na jeho osobu zo strany poškodeného odvracal a svoj fyzický útok na poškodeného odôvodnil tým, že sa bránil, keď ležal na zemi a on bol na ňom, vtedy ležiac ho zo seba odhodil a následne po páde na zem utrpel svoje zranenia. Sám obžalovaný potvrdil pri výsluchu v prípravnom konaní, že keď sa dostal z ležiacej polohy, tak mu dal zopár úderov do tváre. Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/33/2015, na obsah ktorého upozornil aj odvolací súd, vyplýva, že obžalovaný Y. v tom čase poškodený, na otázku obhajcu vypovedal odlišne a to, že odhodil D. v čase, keď stáli na nohách. Rovnako tak zo záznamu zo dňa 23.07.2014 z operatívnej preverky k trestnému oznámeniu vyplýva, že vyťažovaný svedok G. uviedol, že Y. sa postavil a jedenkrát mu vrazil päťou do oblasti tváre, následkom čoho spadol na zámkovú dlažbu. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný síce spočiatku bol napadnutý ním, avšak následne prekročil rámec nutnej obrany a napadol ho v čase, keď už mu nehrozil bezprostredný útok a svojím konaním mu spôsobil ujmu na zdraví. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovanému v čase napadnutia jeho osoby už nehrozila bezprostredne hroziaca ujma, pričom následný útok bol celkom zjavne neprimeraný a prekročil rámec nutnej obrany. S poukazom na uvedené, považuje rozsudok súdu prvého stupňa za nezákonný a navrhol odvolaciemu súdu, aby rozhodol v zmysle odvolacieho petitu.

Prokurátor namietal, že sa nestotožňuje s názorom samosudcu Okresného súdu Prešov v tom smere, že oslobodil obžalovaného spod obžaloby. Iniciátorom konfliktu mal byť podľa výpovede väčšiny svedkov poškodený D.. Menovaný už bol za svoje konanie vo vzťahu k obžalovanému Y. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví. Aj napriek tomu, že konflikt mal údajne vyvolať poškodený J. D., je toho názoru, že obžalovaný Y. prekročil rámec nutnej obrany, fyzicky napadol poškodeného D. a týmto konaním mu spôsobil popísané poranenia. Ako uvádzal aj splnomocnenec poškodeného J. D., v konaní sp. zn. 4T/33/2015 Okresného súdu Prešov, kde figuroval J. Y. ako poškodený, tento uviedol, že k odhodeniu J. D. z jeho strany došlo, keď obaja stáli na nohách, pričom na hlavnom pojednávaní už ako obžalovaný uvádzal, že poškodený mu kľučal na hrudi. Na takéto tvrdenie je možné len uviesť, či vôbec je reálne, keď niekto leží na zemi, aby mal obe nohy v oblasti kolien pokrčené, pričom druhá osoba kľučiac na ňom rozkročmo, mu kľučí na jednej ruke a takýmto spôsobom v podstate dôjde k prehodeniu útočníka cez svoje obe pokrčené kolená k nohám. Je toho názoru, že obžalovaný Y. si prispôsobuje výpovede vo svoj prospech. Ako vyplýva z výpovede poškodeného D., tento mal zafixovaný útržkovitý obraz, ako mu útočník udiera hlavou o zem a živo si pamätá, ako bol vyvinutý tlak na jeho hlavu. To uviedol menovaný aj na pojednávaní dňa 16.01.2020, nepamätal si však situáciu, aká tam bola. Bol tam nejaký chlap, úder a toto si zapamätal. Svedok V. uviedol, že obžalovaný udrel hlavou o zem poškodeného D., pamätá si tupý náraz. Ďalší svedkovia konfliktu tiež popisujú, kto čo videl a počul. Zo záverov znaleckého posudku znalca H.. Y. vyplynulo, čo sa týka najzávažnejšieho poranenia, mohlo vzniknúť pádom na chodník alebo pri opätovnom búchaní hlavou o zem, pričom počet úderov nie je možné stanoviť. Vzhľadom na uvedené je toho názoru, že obrana obžalovaného Y. bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä jeho spôsobu a okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo obrancu. S poukazom na uvedené navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe takto podaných odvolaní, krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania,

ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné a odvolanie poškodeného bolo podané neoprávnenou osobou.

Prvostupňový súd odvolaniami napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkové podstaty trestných činov kladených obžalovanému za vinu vyžadujú pri prečine výtržníctva aby fyzicky napadol iného a prečin ublíženia na zdraví, aby inému úmyselne ublížil na zdraví a zavinenie ťažkej ujmy na zdraví sa tam vyžaduje nedbanlivostné. Súd mal za to, že nie sú naplnené všetky znaky skutkových podstat uvedených trestných činov, lebo ako vyplýva z vykonaného dokazovania, poškodený ako prvý napadol obžalovaného, o čom svedčí aj jeho právoplatné odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/33/2015 a pokiaľ aj obžalovaný udrel poškodeného, podľa názoru súdu, bolo to vyprovokované poškodeným, preto mu nemožno pričítať túto okolnosť. Zároveň je možné poukázať aj na výpovede svedkov, kde všetci zhodne uvádzajú, že iniciátorom konfliktu bol poškodený D. a nikto nevidel, aby obžalovaný udieral poškodenému hlavu o zem, lebo jediným svedkom, ktorý to uvádzal, bol J. V., ale pri jeho doložení výslovne uviedol, že si je istý iba tupým nárazom a údery nevidel. Teda, podľa názoru súdu, v tejto veci chýba minimálne zavinenie, t.j. subjektívna stránka k spôsobenej ťažkej ujme na zdraví poškodenému. Podľa názoru súdu, konanie obžalovaného je možné posúdiť ako aj nutnú obranu podľa § 25 Tr. zákona, lebo obžalovaný odvracal útok na záujem chránený Tr. zákonom, t.j. na zdravie, kde ako uviedol samotný obžalovaný, po údere do nosa, ktorý začal krváčať, pocítil strašnú bolesť a snažil sa obžalovaného zo seba zhodiť a v podstate chcel iba, aby útoky zo strany poškodeného nepokračovali a preto podľa názoru súdu išlo o nutnú obranu, lebo nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by táto obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, ktorý smeroval na osobu obžalovaného a preto uvedené konanie zo strany obžalovaného nie je trestným činom, vzhľadom na to, že v konkrétnom prípade sa nachádza okolnosť vylučujúca protiprávnosť a to nutná obrana. Vzhľadom na to, že súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, poškodených, ktorí si škodu uplatnili riadne a včas, obligatórne s nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces podľa ust. § 288 ods. 3 Tr. poriadku.

Krajský súd, po oboznámení sa s odvolaniami napadnutým rozhodnutím, ako aj obsahom predloženého spisu konštatuje, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní a to aj po doplnení dokazovania po vrátení veci na ďalšie konanie a rozhodnutie na základe predošlého rozhodnutia odvolacieho súdu, vykonal celé do úvahy prichádzajúce dokazovanie týkajúce sa skutku uvedeného v obžalobe prokurátora. Boli vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom, pričom ani procesné strany sa v rámci odvolacieho konania nedomáhali vykonania ďalších dôkazov. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti tak, ako sú uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a prvostupňový súd vyhodnotil dôkazy v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Krajský súd preto považuje tieto skutkové zistenia za správne a s nimi sa stotožňuje a keďže okresný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia s jednotlivými dôkazmi, z ktorých pri zisťovaní skutkového stavu vychádzal, vysporiadal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu odkazuje.

S poukazom na dokazovanie vykonané pred súdom prvého stupňa a to tak pred zrušením veci predchádzajúcim rozhodnutím odvolacieho súdu, ako aj po doplnení dokazovania v rozsahu uloženom odvolacím súdom, sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne nepreukázali, že skutok tak, ako bol obžalovanému J. Y. kladený za vinu, je trestným činom, preto odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku za správne a zákonné.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu vykonané dôkazy jednoznačne nepreukazujú, že skutok tak, ako je opísaný v obžalobe prokurátorky Okresnej prokuratúry Prešov, je trestným činom. V predmetnej trestnej veci bolo vykonané dokazovanie, z ktorého jednoznačne vyplýva, že to bol práve poškodený J. D., ktorý napadol obžalovaného J. Y. pred OD Z. v R. na parkovisku tak, že ho jedenkrát kopol do hrudníka, kde následne došlo k ďalšiemu konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, pričom po tomto konflikte poškodený ostal ležať na zemi, kde následne boli u neho zistené znalcom konštatované poranenia. Celý konflikt sa mal odohrať v noci, v čase okolo 01.20 hod. na parkovisku pri OD Z. v R., kde bolo osvetlenie iba z pouličných lúčov, pričom takmer všetci svedkovia konfliktu mali pozitívne značné množstvo alkoholických nápojov a to vrátane poškodeného a obžalovaného. Poškodený opakovane

popisuje priebeh skutku odlišne, keď najprv uvádza, že vie, že ho napadol obžalovaný, ale veľa z toho si nepamätá, i keď si spomína na trpnutie hlavy a niekto mu ňou búchal o zem, následne uvádza, že si pamätá, že si dali pivo, mäso a rum a tak si už vôbec nepamätá. Potom opätovne uvádza, že si pamätá tlak na hlavu a o tom, že mu malo byť búchané hlavou o zem, mu mal povedať svedok V. po skutku, ale už si nespomína presne kedy, ale asi v nemocnici, pričom vravel, že to videl, s tým, že z výpovedí žiadneho z ďalších svedkov nevyplýva, aby videl, aby obžalovaný mal poškodenému D. búchať hlavou o zem, ani to, aby počuli, ako svedok V. mal svedkovi poškodenému D. tieto skutočnosti uvádzať, okrem svedka V., ktorý najprv uviedol, že počul tupý náraz a D. omdlel a pri odstránení rozporov uviedol, že počul úder, buchnutia, ale nevie, či počas bitky alebo sa iba prevalili svojou váhou. Pri svojom ďalšom výsluchu na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k ním uvedeným rozporom svedok V. uviedol, že keď predtým neuvádzal, že obžalovaný poškodenému udieral hlavou o zem, tak to popisoval rôzne, uvádzal tupý náraz, nevie ako to presne bolo a trvá na tom, čo uviedol predtým. Obaja boli agresívni, D. ťahali preč, pričom svedok V. nakoniec skonštatoval, že začína mať pocit, že to ani nevidel. Z uvedeného dôvodu, aj s poukazom na zásadu in dubio pro reo, je potrebné konštatovať, že zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplýva, aby k skutku malo dôjsť inak, ako to popisoval obžalovaný Y., teda, že počas šarvátky, po tom ako dostal niekoľko úderov, z ktorých tým posledným mu mal byť zlomený nos, zhodil zo seba poškodeného D., ktorý dopadol na kolená, lakte a vzápätí pravou stranou hlavy na chodník. Obžalovaným uvedený priebeh skutku je v zhode aj s výsluchom znalca H.. J. Y. a ním podaným znaleckým posudkom, ktorý uviedol, že najzávažnejšie poranenie a to zlomenina pravej spánkovej kosti, ktorá zakladá aj trestnú zodpovednosť obžalovaného a aj právnu kvalifikáciu skutku, bola spôsobená priamym pôsobením násillia silnej intenzity na pravú spánkovú kosť, kde došlo k odrazeniu mozgu na ľavú stranu a všetky ostatné poranenia vznikli nárazom na tvrdý predmet, pričom tieto poranenia mohli vzniknúť pri páde na chodník, podobne ako aj ostatné poranenia, s tým, že zlomenina pravej spánkovej kosti úderom, päšťou alebo dlaňou nevznikla, nakoľko vznikla pôsobením silného až veľmi silného násillia, čomu by zodpovedal náraz na chodník. Poškodený dopadol na kolená, lakte a vzápätí pravou stranou hlavy na chodník, pričom znalec pripustil, že poranenie lakťov a kolien mohlo vzniknúť samostatne, ale v danom prípade by išlo o menšiu pravdepodobnosť. Rovnako znalec pripustil, že je možné, aby poranenia vznikli aj pri opätovnom búchaní hlavy o zem, aj keď počet úderov nie je možné stanoviť, ale zároveň konštatoval, že sa prikláňa k tomu, že opakované búchanie hlavou poškodeného o zem by mu spôsobilo väčší rozsah povrchových poranení ako tento utrpel. Rozsah útoku poškodeného D. na obžalovaného Y. je stanovený rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 28.05.2015, sp. zn. 4T/33/2015, právoplatným dňa 28.05.2015, kde bol obžalovaný J. D. uznaný za vinného z napadnutia J. Y. spôsobom, že sa rozbehol k poškodenému Y., výskokom tohto chodidlom nohy raz kopol do oblasti hrudníka, v dôsledku čoho poškodený spadol, kde ho priklakol a opakovane najmenej 5-krát päťami udieral do oblasti tváre, v dôsledku čoho poškodený utrpel pomliaždenie a kožnú odreninu v čelovej oblasti so zlomeninou nosových kostí bez posunu úlomkov, pomliaždenie a krvnú podliatinu na zadnej ploche pravého ramena a kožnú odreninu nad naplečkovo-kľúčikovým zhybom vľavo, ktoré zranenie si podľa znalca z odboru zdravotníctva vyžiadali liečenie spojené s PN v trvaní 14 - 18 dní. Uvedený rozsudok bol vyhlásený na základe prijatého vyhlásenia o vine, kedy obžalovaný J. D. na hlavnom pojednávaní dňa 28.05.2015 po zákonom poučení vyhlásil, že je vinný zo skutku tak, ako bol následne pojatý do výroku rozsudku súdu prvého stupňa. Aj uvedený priebeh skutku popísaný obžalovaným Y. v prejednávanej trestnej veci je v zhode s priebehom skutku vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/33/2015. Z uvedeného dôvodu preto krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa skúmal, či takéto konanie obžalovaného J. Y. spĺňalo náležitosti nutnej obrany podľa § 25 Tr. zákona.

Podľa § 25 ods. 1 Tr. zákona, čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom.

Podľa § 25 ods. 2 Tr. zákona, nejde o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo k osobe obrancu.

V danom prípade je nepochybné, že v prejednávanej trestnej veci išlo zo strany obžalovaného o odvracanie trvajúcего útoku na záujem chránený Trestným zákonom a to záujem na ochrane života a zdravia. V danom prípade, vzhľadom na okolnosti skutku, vzhľadom na agresívne správanie sa poškodeného D., ktorý ako to vyplýva zo všetkých svedeckých výpovedí, bol jedinou osobou, ktorá mala záujem o konflikt, bol značne pod vplyvom alkoholických nápojov, napriek tomu, že bol držaný kamarátmi, týmto sa vytrhol a napadol obžalovaného Y., tohto niekoľkokrát udrel päšťou, po čom

obžalovaný Y. tohto zhodil na zem, kde poškodený D. dopadol pravou stranou hlavy na betón a utrpel znalcom popísané poranenia, takáto obrana obžalovaného nebola celkom zjavne neprimeraná útoku, vo vzťahu k spôsobu, miestu, času útoku a okolnostiam vzťahujúcim sa na osobu útočníka a obrancu.

Z uvedených dôvodov sa krajský súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že v prejednávanej veci, vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania, konanie obžalovaného J. Y. je potrebné vyhodnotiť ako nutnú obranu vo vzťahu ku konaniu poškodeného J. D.. Na základe uvedeného krajský súd považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa o tom, že skutok nie je trestným činom za správne a zákonné.

Vo vzťahu k odvolaniu poškodeného krajský súd udáva, že podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku, ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Vzhľadom na to, že ide o obligatórnu povinnosť súdu, v prípade, ak vyhlasuje oslobodzujúci rozsudok, odvolací súd považoval odvolanie poškodeného podané prostredníctvom splnomocnenca za odvolanie, ktoré bolo podané neoprávnenou osobou. Vo vzťahu k uvedenému krajský súd dodáva, že okresný súd o odkázaní poškodených s nárokmi na náhradu škody na civilný proces rozhodol podľa § 288 ods. 3 Tr. zákona, pričom správne malo byť uvedené § 288 ods. 3 Tr. poriadku, pričom ide o písársku chybu, ku ktorej by síce nemalo dochádzať, avšak táto nemá za následok nezákonnosť, ani nesprávnosť konania a rozhodnutia súdu prvého stupňa.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd odvolanie prokurátora vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol a rovnako pre ktoré odvolanie poškodeného vyhodnotil ako odvolanie, ktoré bolo podané neoprávnenou osobou a preto toto podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku zamietol.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.